

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Cantvs Trigesimvssecvndvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

13.
Joan
a Cru

Oper.
mysti
NV
129

EXPLANATIO

suauitatem animæ in hoc statu: quemadmodum enim lyrarum concentus repleret animam suauitate & recreatione, eumque ita absorbet & suspendit, ut à pœnis omnibus, & amaritudinibus alienum efficiat, ita hæc suauitas vsque ad eam animam in se conuertit, ut nullus ad eam dolor seu pœna appropinquet. Ideoque omnium potentiarum passionumque molestias adiurat, ut cessent propter suauitatem. Cantus quoque Sirenarum, prout etiam dictum est, exprimit assiduum voluptatem, quam possidet anima, cuius beneficio aduersarijs omnibus & operationibus molestis est denudata, quæ in Versu, quem statim concinit, exprimuntur, nimirum
Vt cessent ira vestra.

Iras nuncupans præfatas omnes operationes & affectus deordinatos. Nã sicut ira est impetus quidam, rationis limites

prætergrediens, quãdo vitiosè operatur, ita vniuersi affectus & operationes sãdæ & pacis & tranquillitatis animæ limites excedunt, dum in ea regnãt, & idcirco ait

Et ne tangatis murum.

Murus designat vallum pacis, virtutis & perfectionum, quas habet anima, quibusque protegitur, qui est murus & propugnaculum horti dilecti sui. Quapropter in Canticis eam appellat: *Hortus conclusus soror mea*, proinde ne tangatis istum murum.

Vt Sponsa dormiat securius.

Id est, ut suauis se oblectet in tranquillitate ac dulcedine, qua ponitur in horto, quem est ingressa inflexo collo *super dalia brachia amat.*

CANTVS TRIGESIMVS.
SECUNDVS.

CANCION XXXII.

*O Nimsa de Iudea
En tanto que en las flores y rosales
El ambar perfumea,
Morã en los arrabales
I no querays tocar nuestrs ymbrales.*

SENSVS.

*O Nympha Iudaica
Interim dum inter flores & rosas
Ambarum fumificat,
Morare in suburbij
Et limina nostra nolite tangere.*

EXPLANATIO.

Sponsa loquitur in hoc cantu, quæ eum à dilecto suo secundum partem superiorum & spiritualem inter tam opulenta & præstantia dona deliciaque se collocatam contemplant, cupiens sese conseruare in pacifica & assidua illorum possessione, in quam à Sponso in cantibus antecedentibus intromissa est, anima aduertens fieri posse, ut pars inferior, scilicet sensualitas, possit tantum bonum impedire ac perturbare; istius partis inferioris motus atque operationes obestatur, ut in eiusdem potentis ac sensibiles conquiescant, neque limites regionis suæ sensitivæ transgiant ad inferendam molestem ac perturbationem portioni superiori ac spirituali animæ: nec minimo quidem

motu suo impediunt bonum & suauitatem, qua gaudet: motus enim partis sensitivæ, eiusque potentia si operentur, quando spiritus fruitur, eò magis eum molestant ac perturbant, quo plus actionis & viuacitatis propriae sortiuntur; ait itaque in hunc modum.

O Nympha Iudææ.

Iudæam vocat inferiorem animæ partem, nempe sensitivam, quia natura sua imbecillis, carnalis & cæca est, uti gēs Iudæica. Nymphas vero appellat vniuersas imaginationes, phantasias, motus & affectus huius portiois inferioris, nam quæ admodum Nymphae affectu & venustate sua amafios ad se alliciunt, ita operationes istæ motusque sensualitatis blandè suauiterque conantur attrahere ad se voluntatem partis rationalis, ab internis educendo eam, ut exteriora velit, quæ ipsi appetunt & concupiscunt. Intellectum etiam mouent, ut ipsi iuxta abiectum & sensibilem modum suum adhæreat & copuletur, hoc pacto rationalem portionem sensuali conformare & adunare sagitando. Vos itaque, inquit, operationes motusque sensibiles

Interim dum inter flores & roseta

Ambarum fumificat

Flores denotant virtutes animæ, uti superius diximus; Roseta vero designant tres animæ potentias, intellectum, memoriam & voluntatem, quæ producunt rosas diuinarum conceptionum, actusque amoris, & flores virtutum. Ambarum est spiritus diuinus animam inhabitans: sufficit autè diuini huius spiritus, inter flores & roseta, est eiusdem communicatio & diffusio suauissima in potentias & virtutes animæ, præbendo in eis animæ, diuinæ suauitatis suffitum; interim ergo dum hic spiritus diuinus largitur animæ mez spirituales suauitatem.

Manete in suburbijis.

In suburbijis Iudææ, quam sensitivam animæ partem denotare tradidimus: cuius suburbia sunt sensus illius interni, nempe phantasia, imaginatiua & remi-niscentia, in quibus collocantur & recipiuntur phantasmata, imagines & formæ rerum; has itaque hoc loco nymphas vocat, quæ ad hæc internorum sensuum suburbia ingrediuntur per ianuas sensuum externorum, visus scilicet, auditus, olfactus, gustus & tactus. cū etas itaque huius sensitivæ partis potentias ac sensus, suburbia appellare possumus, qui sunt vici extra urbem positi: quod enim in anima urbis nomen obrinet, est intima pars illius, scilicet rationalis; quæq; eapax est ad conuersandum cum Deo, cuius operationes sensualitatis operationibus aduersantur; atramen quia intercedit naturale commercium inter plebem commorantem in his suburbijis partis sensitivæ (quæ plebs sunt nymphæ, de quibus est sermo) adeo ut quæ in hac sensibili portione geruntur, ut plurimum sentiantur in alia magis intima portione, quæ est rationalis: ac proinde eam attendere facit, & à spiritali opere, quod in Deo habet, eam interpellat; propterea ait illis, ut in suburbijis procul consistent, hoc est, cōquiescant in suis potentijs sensitivis, tum externis, tum etiam internis.

Et limina nostra nolite tangere.

Hoc est, ne quidem primis & inopinatis motibus partem superiorem attingatis. Primi enim motus animæ, sunt aditus

lis
ce

a
ca
T

B.
Joan
a Cru

Oper.
mysti
NI
122

& limina ad intrandum ipsam animam; cum autem à primis motibus transeunt vsque ad rationem, limina transgrediuntur: at cum solum sunt motus primo primi, limina tantummodo contingere dicuntur, seu pulsare ianuam: quod tunc accidit, cum sensualitas rationem aggreditur insultibus suis, vt in actum aliquem deordinatum prorumpat. itaque non solum dicit anima hoc loco, vt hi motus non attingant animam: sed etiam vt neque aduertentia & reflexiones, quæ quieti & bono, quo fruatur, non conferunt, id præsumant. Itaque hæc pars sensitua, in hoc statu iam est subiecta spiritui vna cum omnibus potentijs, viribus & imbecillitatibus suis, vnde hæc vita, est vita quædam beata, similis illi statui innocentia, vbi tota harmonia & aptitudo partis sensitua hominis ad maiorem oblecta-

tionem, & copiosius subsidium cognitionis & amoris Dei, homini deferretur: beatam pacem & concordiam cum portione superiori. Felix anima quæ ad hunc statum peruenit: *Sed quis est hic, & laudabimus eum?* *scit enim mirabilia in vita sua.* Pærens cantus idcirco hoc loco insertus est, vt innotescat pax quæta & secura, quam possidet anima, quæ ad hunc eminentem statum pertingit; non vero vt quis putet hoc desiderium, quod hic anima ostendit, vt illa nymphæ mitescât, procedere ex eo, quod in hoc statu molesta sunt: iam enim tranquillæ sunt & sedate, vt superius explanatum est. Hoc siquidem desiderium potius est illorum, qui proficiunt & præcederunt, quam perfectorum, in quibus parum, vel certe nihil regnant passiones & motus.

CANTVS TRIGESIMVS
TERTIVS.

CANCION XXXIII.

SENSVS.

*Abcondere carillo,
Imira contu haz alas montañas.
I no quieras dez illo
Mas mira las campañas
Dela que va por insulas estrañas.*

*Abcondere dilectule
Et facie tua montes aspice
Neque id velis dicere
Quin imo intuerere campos
Illius, qua graditur per insulas extraneas.*

EXPLANATIO.

Postquam Sponsus & Sponsa in antecedentibus cantibus frenarunt ac flectere fecerunt passiones & potentias animæ tam sensitivas, quàm etiam spirituales, à quibus perturbari poterat; conuertitur in præsentem cantum Sponsa ad internum animæ suæ recessum, vt fruatur dilecto suo: vbi ipse etiam ei per amorem coniunctus est, vbi illa quoque clam summo opere delectatur in illo. Sunt autem ita sublimia & lapida, quæ geruntur in anima in hoc recessu matrimonij cum dilecto suo, vt neque ea sciat, neque effari velit; sunt etenim de genere illorum, de quibus dixit Isaias: *Secretum meum mihi, secretum meum mihi.* Et sic sola & seorsim ea possidet, sola & seorsim intelligit, sola